

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 05, marzec 2016 23:00

Rafał Rudka

Odsłony: 1539

Zgodnie z art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, mogą być pobierane opłaty.

Stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad. Właściwa rada podejmując uchwałę na podstawie tego przepisu, powinna zatem mieć na uwadze omawianą przesłankę.

Należy przez to rozumieć zapewnienie traktowania wszystkich przewoźników w sposób równorzędny tj. taki, który nie będzie prowadził do wyeliminowania lub ograniczenia konkurencji wśród przewoźników wykonujących usługi przewozu w obszarze właściwości danego organizatora publicznego transportu zbiorowego.

W szczególności odnosi się to do takich kwestii, jak jednakowa wysokość stawki opłat, uwzględnianie standardu poszczególnych przystanków komunikacyjnych lub dworców, uwzględnianie wielkości taboru, jakim wykonywany jest przewóz.

Zgodnie z poglądem wyrażonym w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2015r. wydanym w sprawie o sygn. akt II GSK 2489/13 ustalenie stawki opłat w maksymalnej, dopuszczonej przez ustawodawcę wysokości dla wszystkich przewoźników nie jest równoznaczne z brakiem naruszenia art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. W przepisie tym jest bowiem mowa, o czym już wspomniano, że opłata powinna być ustalona z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad.

Zatem podejmując uchwałę na podstawie tego przepisu, rada gminy powinna mieć na uwadze omawianą przesłankę. Aby ustalić, czy uchwała odpowiada ratio legis przepisu upoważniającego, należałoby zbadać treść uzasadnienia uchwały oraz materiałów dokumentujących jej przygotowanie i uchwalenie tj. ocenić zasadność przyjętego rozwiązania.

Źródło: Publiczny transport zbiorowy w pytaniach i odpowiedziach, M. Król, ZPP, Warszawa 2015